

DE CE IUBIM ROMÂNIA?

Care sunt motivele care te conving, român fiind, să iubești România? Mulți veți motiva genetic sentimentul de iubire: sunteți născuți aici, fiindu-vă suficient ca necondiționat să iubiți România. Prezentul se încăpățânează să infirme. Locul doi mondial în topul țărilor ai căror locuitori migrează, nu vă descumpănește?

Ce faci atunci când până și argumentele își pierd forța? Cauți!

În primul rând, cauți în copilărie. Acolo te așteaptă Creangă. Ce fascinant e să știi că Ion Creangă e doar al poporului tău, să știi că nu poate fi tradus, să știi că doar între granițe române, că doar cititorul român poate râde sănătos, citindu-l. Ce uluitor a fost să aflu că nicio limbă nu a putut suporta traducerea stilistică a lui Eminescu. Iubesc România pentru că i-a oferit mamei șansa să îmi citească primele povești semnate de același Creangă. Ce-aș fi fost fără „Capra cu trei iezi?”, fără „Soacra cu trei nurori”, ori fără „Fata babei și fata moșului”? Am învățat bunătate, istețime, curaj și loialitate din aceste povești. Am învățat să ne imaginăm și să iubim personaje creionate simplu, diversificat, unic. De altfel, iubesc România pentru că, purtată de pași pe meleaguri germane, am descoperit că plâng și râd real doar românește. Chiar și atunci, pe pământ străin, România era tot a mea.

România mea e acolo unde sunt și eu !

În al doilea rând, cauți în suflet, căci o bucată de Românie e zugrăvită acolo. România mea e cea din ochii părinților mei și a părinților lor, e cea din ochii fratelui meu și a oamenilor de care sunt înconjurată. Bucata ta de Românie este oriunde tu te simți acasă, căci România e a românilor de pretutindeni. România e ceea ce vreau eu să fie, e ceea ce tu vrei să fie, e locul în care zilnic construim ceva care să dureze. România mea arată cum vreau eu să arate, ea nu e unică, o împart cu cei care au înțeles că e loc sub soare pentru toată lumea. România mea e de iubit, de apărut, de clădit, dar mai ales, de tăit!

Pentru mine, este locul unde am copilărit, unde am iubit pentru prima dată, unde am împărțit bucurie, tristețe, am învățat să vorbesc liber, să ajut, să ofer, să primesc, să dau frâu liber imaginației, e locul unde am devenit eu!

Prin ochii adolescenței care sunt acum, România e o carte, ciudată, un mix de pagini scrise și nescrise. E captivantă, cu condiția să o răsfoiești și să îți scrii propria pagină, precum și alții înaintea noastră au făcut-o. România e Regina Maria, e Regele Carol, e Caragiale, Eliade, Slavici, Cuza, Brâncuși, Alecsandri, Maiorescu, Creangă, Eminescu, România ești tu ! România este diversitate, este culoare, este poezie, este pictură.

Așadar, țară a Blocului Est-European, cu un trecut plin de fapte eroice, România are oameni și locuri de iubit. România este a mea, dar este și a voastră, a românilor de pretutindeni!